

[Kaj Poulsen]

så må vi også være villig til at betale prisen for dem, og det er det, der er behov for for at løfte denne ordning op til noget.

(Kort bemærkning).

**Pia Christmas-Møller (KF):**

Jeg forstår, at hr. Kaj Poulsen er tilfreds med, at tilbudet om uddannelsesyndelse fremrykkes. Det er jeg glad for, og derfor vil jeg også godt svare på det spørgsmål, som hr. Kaj Poulsen stillede mig, nemlig: Hvor er uddannelsespladserne? De nødvendige uddannelsespladser skal selvfølgelig tilvejebringes, og det sker bl.a. ved, at de eksisterende udnyttes bedre, men også ved, at antallet udvides.

Lad mig henvise til redegørelsen, hvoraf det fremgår, at man f.eks. i forbindelse med overgangsordningen giver tilsagn om, at de nødvendige LAMU-kurser oprettes. De ledige får direkte garanti for optagelse på et LAMU-kursus, og indtil optagelse finder sted, får de garanti for dagpengereettens opretholdelse.

(Kort bemærkning).

**Nyrup Rasmussen (S):**

Jeg har med interesse studeret arbejdsministerens første indlæg. Gode kolleger har endda fået en udskrift, så der skulle ikke være så meget at tage fejl af.

Jeg forstår, arbejdsministeren giver udtryk for, at han må vide, hvad formuleringen »sigtet« betyder i den berømte sætning, som har været drøftet så meget her i dag, og jeg kan ikke lade være med at falde over, at ministeren henviser til, at hr. Kaj Poulsen skulle vide mindre om det, da han i embeds medfør var andre steder. Derfor er jeg glad for at kunne deltage i debatten om, hvordan »sigtet« skal forstås, for som ministeren vil vide, deltog vi faktisk i selv samme møder, hvor »sigtet« blev brugt og sætningen blev formuleret. Så jeg går ud fra, at vi er på nogenlunde samme niveau, når det gælder fortolkningen af den berømte sætning.

Jeg er nødt til at sige til arbejdsministeren, at efter at have været igennem jeg tror fire udkast, var vi enige om på det tidspunkt, arbejdsminister Henning Dyremose, at ingen kunne miste tilknytningen til arbejdsmarkedet som følge af mangel på ordentlige, reelle uddannelses- eller arbejdstilbud. Det var sådan, den sætning skulle forstås, og jeg husker vore forhandlinger og vore drøftelser.

Derfor blev vi selvfølgelig også overrasket, da vi forleden, en uges tid er vel gået siden, under regeringsforhandlingerne forstod, at nu var »sigtet« ikke længere det samme som hensigten, som målet, som det, der var målsætningen, man skulle opfylde gennem tilstrækkelige og ordentlige uddannelses- og arbejdstilbud; nu var »sigtet« noget helt andet.

Jeg synes, ministeren så må sige rent ud, at nu har den nye regering skiftet holdning til sagen. Det er fair nok, men jeg beder om, at man ikke henviser til, at der skulle ligge noget andet.

Derfor vil jeg, som Socialdemokratiets politiske ordfører på feltet har sagt det, forfordre indtrængende til, at regeringen genovervejer sin position på området.

(Kort bemærkning).

**Knud Lind (FP):**

Det var hr. Kaj Poulsen, der fik mig op her, fordi hr. Kaj Poulsen nævnede noget om, at Fremskridtspartiet var grundlag for regeringen, da det for alvor gik galt.

Kunne hr. Kaj Poulsen ikke fra denne talerstol fortælle mig: Hvor mange arbejdsløse var der, da Anker Jørgensen-regeringen lige stå stillede luskede af og overlod styret til andre?

(Kort bemærkning).

**Kaj Poulsen (S):**

Det kunne jeg såmænd godt, men jeg kunne såmænd også godt fortælle, at udlandsgælden er blevet fordoblet, og underskuddet på handelsbalancen er steget voldsomt, mens Fremskridtspartiet har været grundlag for denne regering. Vi kunne jo blive ved at se, hvilke økonomiske parametre der virkelig er slået igennem, siden Fremskridtspartiet har fået indflydelse i dansk politik.

Må jeg så sige til fru Pia Christmas-Møller, at det er korrekt, at vi synes, det er fint – det påpegede vi allerede i 1985 – at det skulle være muligt at få uddannelsesyndelsen tidligere. Men samtidig forlangte vi, at der også skulle være en uddannelse. Og nu siger fru Pia Christmas-Møller, ligesom man sagde i 1985: Jamen vi putter nogle flere ind på alle holdene, og vi skal nok klare det med de eksisterende uddannelser.

Jamen fru Pia Christmas-Møller må tro mig, det er ikke muligt med friske armbevægelser at